

РЕШЕНИЕ

№ 5802

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7351** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Грийн Форест Проджект” АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Е. А. М. в качеството ѝ на изпълнителен директор, чрез адв. Й. Ч., срещу Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в неговата цялост и в частта му по т. VI, с което е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 1,5 mW до 5 mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции - Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т. 34 - 403,33 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 14,92 лв./MWh, без ДДС.

С жалбата се иска съдът да прогласи нищожността Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на КЕВР като постановено при неспазване на установената форма за издаване на административния акт, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона, и алтернативно – при липса на основания за нищожност – актът да бъде отменен в частта, с която се актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 1,5 mW до 5 mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т. 34 - 403,33 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 14,92 лв./MWh, без ДДС. Излага подробни съображения за незаконосъобразност на

решението в оспорената част, като постановено при неспазване на установената форма /липса на мотиви/, при съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата. Позиция по същество изразява в и в писмени бележки. Претендира разноски за държавна такса и депозити за експертизи.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, в с.з. чрез юрк. М. и юрк. Р., оспорва жалбата. В писмени бележки излага подробни доводи в посока, че решението е валидно постановено, в оспорената част и законосъобразно на всички наведени от дружеството основания, вкл. в съответствие с целта на закона. Претендира разноски, за които представя списък.

Заинтересованата страна – Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ (ФСЕС), не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 36-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „Грийн Форест Проджект“ АД има качеството на енергийно предприятие, производител на електрическа енергия от възобновяем енергиен източник - биомаса от растителни и животински субстанции, енергия по смисъла на § 1, т. 24 от ЗЕ. Дружеството притежава централа за производство на електрическа енергия от биомаса от растителни и животински субстанции, с инсталирана мощност 3,798 Мвт, намираща се в землището на [населено място], общ. Е., обл. С., която е присъединена към съответната електрическа мрежа. В изпълнение на изискванията на действащото енергийно законодателство, дружеството е сключило с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ договор за компенсиране с премия № ВЕИ-372/29.08.2019 г. за цялото произведено от централата количество електрическа енергия и продава електрическа енергия, в съответствие с нормите на ЗЕ.

В изпълнение на нормативно определеното задължение в чл. 32, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ КЕВР ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуването на електрическата енергия от възобновяеми източници (ВИ), с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW:

Със Заповед № 3-Е-93 от 12.04.2022 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група със задача да извърши анализ на данните и документите, свързани с определянето на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, както и определянето и актуализирането на преференциалните цени за продажба на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW.

На 23.05.2022 г. е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-1499 от 23.05.2022 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, който е приет от Комисията с решение по т. 1 от Протокол № 128 от 27.05.2022 г. Със същото решение КЕВР е приела и проект на решение относно определянето на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW.

На основание чл. 14, ал. 1 от ЗЕ проектът на решение е подложен на обществено обсъждане, проведено на 06.06.2022 г., за което е съставен Протокол от 06.06.2022 г.

На 01.07.2022 г. е издадено и оспорваното в настоящото производство Решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което в частта му по т. VI е актуализирана референциалната цена на електрическата енергия произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 1,5 mW до 5 mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции - Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т. 34 - 403,33 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 14,92 лв./MWh, без ДДС.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета съдебно –икономическа експертиза, изготвена от вещото лице маг. ик. В. Г. П.. Вещото лице е трябвало на първо място да установи дали в Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. при изчисленията на коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ при актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 1,5 MW до 5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия - определена с Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г., в частта по т. 34, КЕВР е използвала определеният съгласно Решение № Ц-13/01.07.2014 г. относителен дял на ценообразуващите елементи за разходи за суровини за производство, разходи за горива за транспорта, разходи за работна заплата. Вещото лице е посочило, че изчисленият от КЕВР в Решение № Ц-17/01.07.2022 г. коефициент по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, за актуализиране на преференциалната цена по т. VI от 1,44%¹³, не отразява коректно измененията на разходите за суровини, разходите за горива за транспорт и разходите за труд и работна заплата, поради използване на относителни дялове от необходимите приходи (включващи всички разходи и възвръщаемостта на капитала), а не относителните дялове от сумата на разходите, които се актуализират.

В експертизата се сочи още, че за определяне на актуализираните стойности на разходите за суровини, разходите за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата, са използвани официални източници на информация за последната календарна година преди приемане на решението - данни от Министъра на земеделието и от Националния статистически институт. Цената се определя на годишна база за периода на изкупуване и се използват годишни индекси за изменение за календарната година. База за изчисляване на актуализираните разходи са стойностите за предходната година. Последващото нарастване на цената на оборския тор през 2022 г. (писмо на Министъра на земеделието от 14.06.2022 г. ще се отрази в следващата актуализация на преференциалната цена през 2023 г., когато трябва да се вземат предвид годишните индекси за 2022 г. спрямо 2021 г. Експертът е изчислил, че при актуализиране на разходите за суровини - поотделно за растителна и животинска субстанции, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата с коефициента от 3,01%, преференциална цена е в размер на 404,71 лв./тон. При 404,71 лв./тон и определената с Решение № Ц-17/01.07.2022 г. прогнозна пазарна цена за производители на електрическа енергия, произведена от биомаса - 388,41 лв./МВтч, премията по т.7.24, съответно т. VI, би била 16,30 лв./МВтч. Достигнат е до извод, че жалбоподателят, не би могъл да запази първоначално определената в Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. норма на възвръщаемост на капитала, при равни други условия (без да се изменят в намаление други ценообразуващи елементи, от които да се компенсира нарастването на разходите, което не е включено при актуализациите на преференциалната цена).

По делото е изслушана и допълнителна съдебно-икономическа експертиза, където е поставена следната задача от ответника: като се вземе предвид, че разходите за суровини, транспорт, работна заплата, ремонт, други разходи (експлоатационни разходи), за амортизации и нормата на възвръщаемост са 100% от размера на крайната цена, да се преизчисли съотношението на относителните дялове на разходите по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от Закона за енергията от възобновяеми източници (разходи за суровини, транспорт, работна заплата) при изчисляването на коефициента, като се вземат предвид, че експлоатационните разходи са в размер 71,20% от общите разходи, които формират крайната цена за групата производители по т. VI от Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. При изчисляването на коефициента да се съобрази, че относителният дял на разходите за суровини е 43,14%, за транспорт - 1,79%, за труд и работна заплата - 3,68%, представляващи 48,61% от общите разходи, които формират крайната цена за групата производители по т. VI от Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г., а не 100% както е посочило вещото лице в изготвената експертиза. Вещото лице дава отговор, че в приетата съдебно-икономическа експертиза никъде не се твърди, че разходите, които подлежат на актуализиране - по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, представляват 100% от общите разходи, които формират крайната цена. Становището на вещото лице е, че за да се отрази коректно в преференциалната цена, изменението в цените на суровините, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата, относителните дялове за коефициента трябва да се изчислят на база общата сума на тези разходи (чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ). В противен случай в преференциалната цена не се включва в пълна степен изменението в цените на суровините, на горивата за транспорта и на разходите за труд и работна заплата; необходимо изменение - Таблица № 1 от приетата СИЕ, редове 1-5, получено изменение - Таблица № 3.2 от приетата СИЕ. Извършеният анализ показва, че реализираната от жалбоподателя норма на възвръщаемост за разглеждания период, която е отрицателна за 2016 - 2017 г. и между 0,2% и 5,8% за 2018 - 2021 г. е по-ниска от утвърдената от КЕВР в размер на 7%, за групата производители по т.34 от Решение № Ц-13 / 01.07.2014 г.

По делото са изслушани и допълнителни съдебно-икономически експертизи. Вещото лице, като е използвало изчислителния модел па КЕВР е посочило нормата на възвръщаемост при средна продължителност на работа от 7000 часа годишно и при запазване на другите ценообразуващи елементи от модела. Посочено е, че реализираната норма на възвръщаемост зависи от годишната производителност на съответната централа.

При изчисляване на коефициента с посочените относителни дялове се получава следния резултат: $24,28\% * 4,3\% + 18,06\% * (-2,2\%) + 1,76\% * 21,25\% + 3,61\% * 11,5\% = 1,44\%$

По искане на ответника и по поставени от него задачи, по делото е допусната тройна съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещите лица Л. А. З., д.е.с. В. Л. С. и Р. Р. С., заключението на която е прието от съда. Експертизата установява, че начинът на изчисление от страна на КЕВР на коефициента за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ -1,44% е правилен като математическо действие.

На въпроса дали коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ в размер на 1,44% е правилно изчислен от КЕВР, експертите дават два варианта:

Съгласно първия, в случай, че се приеме, че чл. 32, ал. 5, т. 2 от ЗЕВИ „общи разходи“ включват общите разходи в себестойността и възвръщаемостта на капитала от финансовия модел по ал. 2 от същия член, то коефициента възлиза на 1,44%. В случай, че се приеме, че чл. 32, ал. 5, т. 2 от ЗЕВИ; „общи разходи“ включват само общите разходи без възвръщаемостта на капитала от Финансовия модел по ал.2 от същия член, то коефициента възлиза на 1,67%.

Според втория вариант, в случай, че се приеме, че чл. 32, ал. 5, т. 2 от ЗЕВИ „общи разходи“. Предвид подробния анализа в констативно-съобразителната част на вариант 2, в случай, че се

приеме, че чл. 32, ал. 5, т. 2 от ЗЕВИ; „общи разходи“ включват само сбора на 4-те ценообразуващи елемента, подлежащи на индексация, то коефициента възлиза на 3,01%.

На 13.03.2025 г. е допуснато изслушване на съдебно-икономическа експертиза със задача след проверка в счетоводството на „Грийн Форест Проджект“ АД, да установи каква е пълната себестойност на мегаватчас от произведената от Централата, собственост на дружеството, електроенергия за периода от 01.07.2022 г. до 30.06.2023 г., по месеци и да установи какъв е размерът на приходите от продадена електроенергия за мегаватчас за периода от 01.07.2022 г. до 30.06.2023 г., по месеци, като в представеното заключение вещото лице е отговорило в табличен вид на двата въпроса.

Съдът възприема заключенията на вещите лица като компетентни, обективни и обосновани, съобразени с представените доказателства от страните и ги кредитира.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 32, ал. 4 от Закона за енергията от възобновяеми източници и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, пред надлежния съд. За жалбоподателя е налице личен и пряк правен интерес /явява се адресат/ от обжалване на Решение № Ц-17/01.07.2022 г. на КЕВР.

Неоснователни са възраженията на ответника относно допустимостта на жалбата, тъй като от нейното съдържание ясно се установява коя част на Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на КЕВР се оспорва, като в петитума на жалбата не е посочило конкретна част от акта, която се оспорва или е посочено несъществуваща точка - т. 7.24. С молба по делото жалбоподателят ясно посочва, че обжалва Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта му по т. VI, с което е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 1,5 mW до 5 mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции - Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т. 34 - 403,33 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 14,92 лв./MWh, без ДДС.

Оспореното решение е прието от компетентен административен орган, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което и съдът намира, че същото представлява валиден административен акт. Следователно са недоказани твърденията на оспорващия за неговата нищожност, макар посочените в жалбата да обосновават унищожаемост на административния акт.

При издаване на решението не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Според чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ (в редакцията обн. ДВ, бр. 100 от 18.12.2015 г.), електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдителите, по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията на енергийния обект за производство на електрическа енергия. Електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване, като цената не се изменя за срока на договора за изкупуване, освен в случаите по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса (арг. от чл. 31, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕВИ).

Съгласно изискванията на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи

по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата. Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи, се определя като произведение от: изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от ВИ, изразено в проценти, и дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти. Процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини (чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ). Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година - чл. 32, ал. 7 от ЗЕВИ. Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година- чл. 32, ал. 8 от ЗЕВИ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нарушения на административнопроизводствените правила. Според чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени. Разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е за актуализиране на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса. В този смисъл същото не попада в обхвата на нормата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, хипотезата на която изисква наличие на заявление или искане за утвърждаване на цени, респективно лице-заявител, в качеството на страна и участник в административното производство по издаването на административния акт. При провеждане на административното производство, приключило с издаване на Решение Ц-17/01.07.2022 г. на КЕВР е проведено обществено обсъждане в съответствие с разпоредбата на чл. 14 ал. 1, пр. 3 от ЗЕ, като са представени възражения от др. лица, обсъдени от административния орган.

Видно от съдържанието на оспорваното в настоящото производство решение, същото е издадено в предвидената от закона форма и съдържа посочените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

Съгласно чл. 35 от АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди възраженията и обясненията на заинтересованите страни, но по аргумент от чл. 59, ал. 2 от АПК не представлява задължителен реквизит отразяването на възраженията на заинтересованото лице и излагане на мотиви защо тези възражения не се приемат, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства, поради което е недопустимо цитираната правна норма да бъде допълвана по тълкувателен ред.

Съдът намира за неоснователни наведените от жалбоподателя доводи, касаещи начина по който е формиран коефициента, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ. Както бе посочено по-

горе на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия; разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата. С Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР в частта му по т. 34, за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на жалбоподателя.

Безспорно, е наложително разграничението между двете административни производства - за определяне на нова цена и за нейното ежегодно актуализиране в съответствие с цитираните нормативни правила. Законодателят е посочил изрично, че цената на електрическата енергия от възобновяеми източници не се изменя за срока на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2 от ЗЕВИ, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят (чл. 31, ал. 4, чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвидено е изключение от принципа на „неизменност“ в случаите по чл. 32, ал. 4 от с.з. Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, каквото е процесното решение.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в оспореното решение КЕВР е използвал неправилни и необосновани изходни данни, което безспорно се потвърди от прието по делото тройна съдебно-икономическа експертиза.

Следва да се има предвид, че по отношение на подхода за определяне на цената на суровината, в мотивите към процесното решение е видно, че през годините цената и ценообразуващите елементи са изчислявани и/или актуализирани, съгласно разпоредбите на действащото законодателство - НРЦЕЕ и ЗЕВИ, както и Нормативно посочените източници използвани в съответните ценови решение на Комисията (НСИ и МЗХГ).

За изчисляване, на изходните данни на разходите е извършен анализ на следните ценообразуващи елементи - разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата, а именно:

С писмо с изх. № Е-04-24-2 от 11.04.2022 г. от Националния статистически институт (НСИ) е изискана информация, необходима за определянето на процента на изменение на разходите за горива за транспорта и на разходите за труд и работна заплата, относно процента на тяхното изменение през 2021 г., спрямо предходната календарна година. С писмо с вх. № Е-04-24-2 от 18.04.2022 г. НСИ е предоставило информация, както следва:

- Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата за 2021 г. спрямо предходната календарна година въз основа на данните за изменението на средната работна заплата за 2021 г. от 11,5% е в размер на 18 608 лв., спрямо 16 687 лв. за 2020 г.
- Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта за 2021 г. спрямо предходната година въз основа на средната пазарна цена е 121,25% т.е. средногодишната инфлация е 21,25%.

За определяне на процента на изменение на разходите за суровини за производство електрическа енергия от биомаса с писма с изх. № Е-03-13-1 от 11.04.2022 г., с изх. № Е-03-13-1 от 06.06.2022 г., с изх. № Е-03-13-1-2 от 06.06.2022 г. и с изх. № Е-03-13-2 от

21.06.2022 г. от министъра на земеделието е изискана информация, относно годишните индекси за изменение на цените на суровините за производство на електрическа енергия от биомаса за предходната календарна година. Информацията е получена с писма с вх. № Е-03-13-1 от 03.05.2022 г. и с вх. № Е-03-13-2 от 28.06.2022 г., от които е видно, че:

- средният индекс на изменение за 2021 г. на цената на суровината от земеделието за производство на електрическа енергия от биомаса - царевица за силаж е 4,3% и оборски тор е -2,2%.

В процесния случай, коефициентът е изчислен като произведение на елементите, посочени в ал. 5 на чл. 32 от ЗЕВИ. Т.е. с коефициента не следва да се актуализира преференциалната цена, а отделните ценови елементи. Това е така, тъй като коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ се изчислява като сбор от произведенията на относителните дялове на разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата през предходната година, умножени със съответните индекси на изменение на съответните нормативно посочени разходи. В тази връзка прилагането на такъв подход на изчисление, при който общият коефициент да се приложи спрямо общия размер на цената не кореспондира с описания начин на актуализация в ЗЕВИ, а именно да се прилага само по отношение на посочените три елемента. Т.е., коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им стойност, съответно новата тежест на отделните елементи от общите, изразено в проценти. В този смисъл са Решение № 9211 от 17.08.2021 г. по адм. дело № 1805 от 2020 г. на ВАС, Решение № 6105 от 21.06.2022 г. по адм. дело № 7291 от 2021 г. на ВАС.

За определяне на преференциалната цена, която е в сила за дълъг период от време се установява нетната настояща стойност на необходимите годишни приходи за периода на действие на определената преференциална цена, чрез дисконтиране на отделните ценообразуващи елементи с дисконтов фактор равен на нормата на възвръщаемост. Следователно е правилен подхода, при който коригираните стойности на ценообразуващите елементи се отнасят към необходимите годишни приходи с оглед определяне на относителните дялове. Предвид горното, не следва да се кредитира изводът на вещото лице в основната експертиза, че коефициентът е изчислен неправилно от КЕВР, тъй като точният запис на чл. 32, ал. 5, т. 2 от ЗЕВИ гласи, че коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

Видно от приетите по делото допълнителни СИЕ става ясно, че коефициентът може да се изчислява по различни методи, но единствено правилния е този, който е описан в закона и който е приет от КЕВР в мотивите на процесното решение. Това обстоятелство се потвърждава и от противоречието между съдържанието на основното заключение и първото допълнително заключение. Също така от второто допълнително заключение е видно, че нормата на възвръщаемост зависи от това колко произвежда годишно съответната централа, т.е. от конкретни причини извън правомощията на административния орган. Това от своя страна още веднъж доказва законосъобразните

действия от страна на КЕВР, която е определила средна норма на възвръщаемост, приложима за групата производители, а не за конкретен такъв, т.е. административният акт е създал рамката, в която отделните производители в зависимост от своите решения могат да постигнат по-висока или по-ниска възвръщаемост.

От изложеното може да се направи извод, че цената се формира като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи, разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване. След това всяка една година с натрупване този размер се актуализира със съответния коефициент, отразяващ изменението на трите елемента (чл. 32. ад. 2, т. 6,7 и 8 от ЗЕВИ), като полученият коефициент само числово изменя останалите елементи в модела, т.е. не са налице различни финансови модели за изчисляване на цената с различни стойности. Финансовият модел представлява по същество регулаторна норма, която осигурява на инвеститора заложената възвръщаемост за годините на експлоатация, при спазване на заложените параметри в него. Той не е индивидуален модел за отразяване на конкретните особености и разходи на отделен участник в групата, ограничена по инсталираната мощност.

Обжалваното решение на КЕВР е съобразено с принципа на равенство, предвиден в чл. 8, ал. 1 от АПК, съгласно който всички лица, които са заинтересовани от изхода на административното производство, имат равни процесуални възможности да участват в него, за защита на свои права и законни интереси, като при проведената съкратена процедура, видно и от съдържанието на административния акт, заинтересованите страни са имали възможност и са взели участие в административното производство, като са представили становища и възражения, които са били обсъдени от КЕВР.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че оспореният административен акт противоречи на целта на закона и нормите на Закон за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). При постановяване на процесното решение КЕВР е спазвала целта на закона, посочени в чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕВИ, е актуализирала вече определени по реда на чл. 32, ал. 1 от ЗЕВИ преференциални цени, по които следва да се изкупува електрическата енергия произведена от биомаса.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е и законосъобразно, поради което жалбата срещу него, в частта му по т. VI, с което е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 1,5 mW до 5 mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции - Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати на КЕВР сумата от 240 лева за разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ във вр.чл. 78 от ГПК и общо 5 341,25 лева за депозит за възнаграждение за вещите лица, или общо 5 581,25 лева, която стойност, на основание чл. 3, ал. 3 във вр. чл. 12, ал. 1 вр. чл. 3 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, е в размер на 2853,65 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град, III отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Грийн Форест Проджект“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Е. А. М. в качеството ѝ на изпълнителен директор, срещу Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в неговата цялост/, като нищожно/ и в частта му по т. VI, с което е актуализирана преференциалната цена на електрическата енергия произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 1,5 mW до 5 mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции - Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т. 34 - 403,33 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 14,92 лв./MWh, без ДДС.

ОСЪЖДА „Грийн Форест Проджект“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Е. А. М. в качеството ѝ на изпълнителен директор, да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 5 581,25 /пет хиляди петстотин осемдесет и един лева и 25 ст./ лева или 2853,65 /две хиляди осемстотин петдесет и три евро и 65 евроцента/ евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: